

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Постанови Верховної Ради України
про звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України
щодо створення Державної служби України з питань охорони культурної
спадщини - центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну
політику у сфері охорони культурної спадщини
(реєстр. № 8386 від 18 травня 2018 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 17 січня 2019 року (протокол № 76) на відповідність Конституції України проект Постанови Верховної Ради України про звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України щодо створення Державної служби України з питань охорони культурної спадщини - центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини (реєстр. № 8386 від 18 травня 2018 року), поданий народними депутатами України Білозір О.В. та іншими (далі – проект Постанови).

Згідно з пояснювальною запискою до проекту Постанови вона розроблена з метою створення дієвої системи реалізації державної політики у сфері охорони культурної спадщини шляхом формування цілісної державної системи управління з єдиним центральним органом виконавчої влади – Державної служби України з питань охорони культурної спадщини.

Для досягнення мети авторами пропонується звернутися до Кабінету Міністрів України з вимогою утворити, відповідно до положень частини другої статті 5 Закону України «Про охорону культурної спадщини», Державну службу України з питань охорони культурної спадщини – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

Розглядаючи проект Постанови, Комітет з питань правової політики та правосуддя виходить з такого.

В Основному Законі України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1); в Україні визнається і діє принцип верховенства права, Конституція України має найвищу юридичну силу, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частини перша і друга статті 8), державна влада в Україні здійснюється на

засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. органи державної влади, у тому числі й Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (стаття 6, частина друга статті 19, статті 75 і 113).

У Рішенні Конституційного Суду України від 24 червня 1999 року № 6-рп/99 зазначено, що метою функціонального поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову є розмежування повноважень між різними органами державної влади та недопущення привласнення повноти державної влади однією з гілок влади (абзац перший пункту 2 мотивувальної частини).

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 54 Конституції України визначено, що держава забезпечує збереження історичних пам'яток та інших об'єктів, що становлять культурну цінність, вживає заходів для повернення в Україну культурних цінностей народу, які знаходяться за її межами.

Організація і діяльність органів виконавчої влади визначається виключно законами України (пункт 12 частини першої статті 92 Конституції України).

Кабінет Міністрів України згідно з частиною першою статті 113 Основного Закону України є вищим органом у системі органів виконавчої влади.

Відповідно до пункту 9¹ статті 116 Конституції України, Кабінет Міністрів України утворює, реорганізовує та ліквідує відповідно до закону міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади.

Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України (частина третя статті 113 Конституції України).

Подання про утворення, реорганізацію та ліквідацію міністерств, інших центральних органів виконавчої влади вносить на розгляд Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністр України (абзац четвертий пункту 4 частини першої статті 42 Закону України «Про Кабінет Міністрів України»).

Статтею 5 Закону України «Про охорону культурної спадщини», визначено повноваження центральних органів виконавчої влади у відповідній сфері. До повноважень віднесено формування державної політики з питань охорони культурної спадщини, контроль за виконанням Закону, інших нормативно-правових актів про охорону культурної спадщини, реалізацію державної політики з питань охорони культурної спадщини.

Частиною першою статті 85 Конституції України визначено перелік повноважень Верховної Ради України, частиною другою цієї ж статті передбачено, що парламент здійснює також інші повноваження, які відповідно до Конституції України віднесені до його відання.

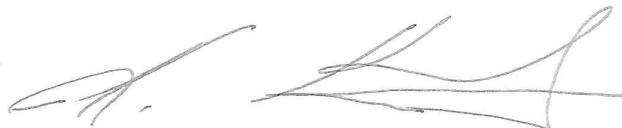
Згідно зі статтею 91 Конституції України Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти.

Відповідно до статті 46, частини другої статті 138 Закону України «Про

Регламент Верховної Ради України» рішеннями Верховної Ради є акти Верховної Ради, а також процедурні та інші рішення, які заносяться до протоколу пленарних засідань Верховної Ради. Актами Верховної Ради є закони, постанови, резолюції, декларації, звернення, заяви. Постанови Верховної Ради приймаються з конкретних питань з метою здійснення її установчої, організаційної, контрольної та інших функцій.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Постанови Верховної Ради України про звернення Верховної Ради України до Кабінету Міністрів України щодо створення Державної служби України з питань охорони культурної спадщини - центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини (реєстр. № 8386 від 18 травня 2018 року), поданий народними депутатами України Білозір О.В. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ